

[Hasle.]

der gik forud for Loven af 1933. De Bestemmelser, som ikke vedrører Filmcentral og Filmsfond o. s. v., har derfor denne Gang ikke været Genstand for nogen Kommissionsbehandling, men staar fuldkommen for Justitsministeriets egen Regning. Det er beklageligt, og jeg finder det ogsaa uheldigt. Det havde været af Interesse for Rigsdagen at faa at vide, hvad de sagkyndige mener om disse Spørgsmaal, og med al Respekt for Justitsministeriets Embedsmænd og den højtærede Justitsminister kan jeg ikke erkende, at den Sagkundskab, som de paagældende raader over i denne Sag, er andet end af formel Art. Den praktiske Sagkundskab, som det giver at være Udøver af et Erhverv, at være nøje knyttet til dets daglige Liv og Færden, den særlige praktiske Sagkundskab kan Justitsministeren og hans Embedsmænd efter Sagens Natur ikke være i Besiddelse af. Og det forekommer mig, at den Skildring, som Ministeriet har givet af Bevillingshaverne og deres Indsats inden for selve Erhvervet, i høj Grad peger hen paa, at Justitsministeriets Sagkundskab paa dette Omraade er af formel Art.

Der gives i Bemærkningerne en Skildring af, hvorledes Justitsministeriet ser paa de paagældendes Indsats inden for Erhvervet. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne ganske kort citere nogle af disse Bemærkninger her og i det følgende. Det hedder i Bemærkningerne:

„Det maa herved tages i Betragtning, at Bevillingshaveren hverken har Arbejdet ved eller Risikoen for Filmtilførselen her til Landet, der bestemmes af Filmsudlejerne. Han har ogsaa kun i begrænset Omfang Indflydelse paa de Film, der forevises i hans Teater, for saa vidt som Udlejerne stiller deres Film til Disposition efter Teatrenes Indtjeningssevne, hvilket i alt væsentligt bestemmes af Teatrenes Beliggenhed. Det er urigtigt at sidestille Biografteatervirksomhed med almindelig Forretningsvirksomhed, hvor forretningsmæssig Dygtighed og Kapitalrisiko er bestemmende for Udbyttet.“

Videre hedder det:

„Driftsrisikoen bortfjernes reelt gennem Bevillingssystemet, og Adgangen til at erhverve Films ligge som nævnt i saa faste Baner, at der ikke bliver megen Plads for Bevillingshavernes Initiativ. Det er saaledes det gennem Bevillingssystemet skabte Monopol, der er Hovedbasis for de oppebaarne Indtægter.“

Det er jo en ganske interessant Beskrivelse, der her gives af Bevillingshavernes Indsats.

Man ser formelig de paagældende for sig, liggende paa en Sofa, afventende de stegte Duer, som det behager Justitsministeriet at stikke i Munden paa dem. Jeg tror ikke, denne Beskrivelse er rigtig. Den kan ikke være rigtig. Al Erfaring viser, at Bevillingshavernes Indsats paa det forretningsmæssige og kunstneriske Omraade er af stor Betydning. Det synes jo ogsaa meget daarligt at rime med den nye Bestemmelse, som Justitsministeren nu selv opstiller i § 3, hvor han har føjet en ny Betingelse ind for Opnaelse af Bevilling, nemlig at man „godtgør at have de fornødne kunstneriske og forretningsmæssige Forudsætninger for at kunne lede et Biografteater“. Hvis det virkelig er sandt og rigtigt, at det navnlig er Beliggenheden af Teatret, der bestemmer Indtjeningssevnen, og at det er Filmsudlejerne, der bestemmer, hvilke Films der skal komme frem o. s. v., ja, saa kan jeg ærlig talt ikke se, at der skulde være nogen Grund til at stille særlige Krav om kunstneriske og forretningsmæssige Forudsætninger. Men ud fra min Betragtning, der altsaa er en ganske anden med Hensyn til Bevillingshaverne end Justitsministerens, kan jeg i og for sig ikke have noget imod, at man stiller disse Krav, kunstneriske og forretningsmæssige Krav — jeg forstaar blot ikke, at Justitsministeren kan komme til det Resultat, men jeg er, som sagt, enig i, at disse Krav skal stilles. Det, der gør mig betænkelig ved den Formulering, den højtærede Justitsminister har givet her, det er: Hvor har vi Kriteriet for, om noget er kunstnerisk forsvarligt og forretningsmæssigt dygtigt? Med sin bedste Vilje kan man jo ikke i et Skøn samle alle Anskuelser eller blot alle betydende Anskuelser med Hensyn til, om disse Betingelser foreligger. Jeg synes derfor, det vilde have været rigtigere, om den højtærede Justitsminister paa dette Punkt havde bibeholdt den gamle Formulering om, at man skulde være kyndig i Biografforhold og saa tillige opfylde Betingelserne: at have de fornødne kunstneriske og forretningsmæssige Forudsætninger. Saa tror jeg, man dels bevarede et mere objektivi-tivt Kriterium og dels fik alt med, hvad man med Rette kunde forlange, naar der skulde gives en Bevilling.

Ogsaa Reglerne om, til hvem Bevilling kan gives, tilsigtes jo ændret ved det foreliggende Lovforslag. Jeg vil navnlig her hæfte mig ved, at Bevilling kan gives til Landsorganisationer, hvis Virksomhed er af samfundsnyttig og folkeopdragende Karakter, medens den højtærede Justitsminister er meget imod, at Foreninger faar Bevillin-